Sygn. akt IX GCo 156/15

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 9 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku IX Wydział Gospodarczy
Przewodniczący SSR del. Agnieszka Piankowska
po rozpoznaniu w dniu 9 lipca 2015 r. w Gdańsku
na posiedzeniu niejawnym
sprawy z wniosku Przedsiębiorstwa Remontowo-Budowlanego Termochem Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie
z udziałem Miasta Słupsk
o stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego

p o s t a n a w i a

zawiesić postępowanie na podstawie art. art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c.

Na oryginale właściwy podpis
Za zgodność świadczy:

Uzasadnienie

Wierzyciel Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane Termochem Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie wystąpił z wnioskiem o stwierdzenie wykonalności wyroku Sądu Arbitrażowego przy Krajowej Izbie Gospodarczej w Warszawie z dnia 25 maja 2015 r. wydanego w sprawie o sygn. akt SA 63/13, SA 193/13W, SA 231/13/P na podstawie zapisu na sąd polubowny zawartego w Subklauzuli 20.6 Warunków Szczególnych Kontraktu stanowiących integralną część nr 3/2010/SOSiR z dnia 3 listopada 2010 r. na ,,Zaprojektowanie i wybudowanie Parku Wodnego Centrum Rekreacji, Sportu i Rehabilitacji w Słupsku w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego dla Województwa Pomorskiego na lata 2007 – 2013", w zakresie punktu II podpunkt 1 (rozstrzygnięcie z powództwa wzajemnego) oraz punktu III (rozstrzygnięcie o kosztach opinii biegłego).

W uzasadnieniu wierzyciel wskazał, iż Sąd Arbitrażowy przy Krajowej Izbie Gospodarczej, działając na podstawie zapisu na sąd polubowny zawartego w Subklauzuli 20.6 Warunków Szczególnych Kontraktu stanowiących integralną część nr 3/2010/SOSiR z dnia 3 listopada 2010 r. na ,,Zaprojektowanie i wybudowanie Parku Wodnego Centrum Rekreacji, Sportu i Rehabilitacji w Słupsku w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego dla Województwa Pomorskiego na lata 2007 – 2013" zawartego

pomiędzy dłużnikiem Gminą Miasto Słupsk a wierzycielem Przedsiębiorstwem Remontowo-Budowlanym Termochem Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie i Holma Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w Starych Babicach w dniu 3 listopada 2010 r., wydał w dniu 25 maja 2015 r. wyrok, w którym rozstrzygnął między o powództwie wzajemnym wytoczonym przez wierzyciela. W wyroku z dnia 25 maja 2015 r. Sąd Arbitrażowy przy Krajowej Izbie Gospodarczej rozstrzygając o powództwie wzajemnym (punkt II wyroku) zasądził na rzecz wierzyciela kwotę 21.120.376,05 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 2.888.888,88 zł od dnia 15 maja 2013 r. do dnia zapłaty i od kwoty 18.231.487,17 zł od dnia 26 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 200.383 zł tytułem zwrotu opłat arbitrażowych i kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, a nadto w punkcie III wyroku zasądził na rzecz wierzyciela kwotę 20.550 zł tytułem zwrotu kosztów opinii biegłego.

Według wierzyciela wyrok ten został doręczony stronom, w efekcie czego dłużnik miał podstawę i obowiązek zasądzoną wyrokiem należność dobrowolnie na rzecz wierzyciela zapłacić. Dłużnik tego obowiązku jednak nie spełnił, w związku z czym wystąpienie z niniejszym wnioskiem jest zasadne.

Zgodnie z brzmieniem art. 1214 § 2 k.p.c. sąd stwierdza wykonalność sądu polubownego lub ugody przed nim zawartej, nadających się do wykonania w drodze egzekucji, nadając im klauzulę wykonalności. Oznacza to, że sąd nadając klauzulę wykonalności wyrokowi sądu polubownego stwierdza zarazem jego wykonalność, a zatem osobne postanowienie w tym zakresie jest zbędne. Natomiast przepis z art. 1214 § 3 k.p.c. zezwala sądowi na odmowę uznania albo stwierdzenia wykonalności wyroku sądu polubownego lub ugody przed nim zawartej tylko wówczas, jeżeli:

1) według przepisów ustawy spór nie może być poddany pod rozstrzygnięcie sądu polubownego,

2) uznanie lub wykonanie wyroku sądu polubownego lub ugody przed nim zawartej byłoby sprzeczne z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej (klauzula porządku publicznego).

Jak wynika z twierdzeń wniosku, Sąd Arbitrażowy przy Krajowej Izbie Gospodarczej, wydał w dniu 25 maja 2015 r. wyrok, w którym rozstrzygnął między innymi o powództwie wzajemnym wytoczonym przez wierzyciela (punkt II wyroku) zasądził na rzecz wierzyciela kwotę 21.120.376,05 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 2.888.888,88 zł od dnia 15 maja 2013 r. do dnia zapłaty i od kwoty 18.231.487,17 zł od dnia 26 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 200.383 zł tytułem zwrotu opłat arbitrażowych i kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, a nadto w punkcie III wyroku zasądził na rzecz wierzyciela kwotę 20.550 zł tytułem zwrotu kosztów opinii biegłego.

W tym miejscu należy wskazać, iż Sąd z urzędu powziął wiadomość, iż w tut. Sądzie w sprawie o sygn. akt IX GC 524/15, toczy się postępowanie ze skargi Miasta Słupsk przeciwko Przedsiębiorstwu Remontowo-Budowlanemu Termochem Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie o uchylenie wyroku Sądu Polubownego przy Krajowej Izbie Gospodarczej w Warszawie z dnia 25 maja 2015 r. sygn. akt SA 63/13, SA 193/13W, SA 231/13/P, w którym skarżący zarzuca naruszenie art. 1161 § 1 k.p.c., 1206 § 1 pkt. 4 k.p.c. oraz art. 1206 § 2 pkt k.p.c. W sprawie tej Sąd Okręgowy w Gdańsku nieprawomocnym postanowieniem z dnia 17 czerwca 2015 r., wstrzymał w całości wykonanie wyroku Sądu Polubownego przy Krajowej Izbie Gospodarczej w Warszawie z dnia 25 maja 2015 r. sygn. akt SA 63/13, SA 193/13W, SA 231/13/P.

W świetle art. 1216 § 1 k.p.c. w razie wniesienia skargi o uchylenie wyroku arbitrażowego sąd, do którego złożono wniosek o uznanie albo o stwierdzenie wykonalności tego wyroku, jest uprawniony do odroczenia rozpoznania sprawy. Ten sposób unormowania problemu jest zrozumiały, jeśli wziąć pod uwagę, że zakres podstaw uchylenia wyroku w trybie skargi (art. 1206) jest co do zasady znacznie szerszy niż podstaw odmowy uznania albo stwierdzenia wykonalności wyroku (art. 1214 § 3). Rozstrzygnięcie o uchyleniu wyroku sądu polubownego ma w pewnym zakresie prejudycjalne znaczenie w postępowaniu o uznanie lub stwierdzenie wykonalności tego wyroku. Wprawdzie według brzmienia art. 1216 § 1 odroczenie rozpoznania sprawy nie jest obligatoryjne (zwrot „sąd może"), jednakże badanie podstaw uznania albo stwierdzenia wykonalności wyroku, w sytuacji gdy zawisła jest sprawa o jego uchylenie, byłoby sprzeczne z ekonomią procesową, a ewentualne różne rozstrzygnięcia co do tych kwestii nie licowałyby z powagą wymiaru sprawiedliwości (por. Andrzej Jakubecki, Komentarz do art. 1216 Kodeksu postępowania cywilnego, LEX). Za odroczeniem rozpoznania sprawy przemawia nadto fakt, że dopóki postępowanie ze skargi nie zostanie prawomocnie zakończone, dopóty zachodzi możliwość uchylenia wyroku sądu polubownego, a zatem powstanie stanu, w którym zaistnieją przesłanki wytoczenia przez dłużnika powództwa przeciwegzekucyjnego opartego na art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.

Wskazać należy, iż przepis art. 1216 § 1 k.p.c. wyraźnie mówi o odroczeniu rozpoznania sprawy. Jednakże Sąd uznał, iż w okolicznościach niniejszej sprawy odroczenie rozpoznania niniejszego wniosku do czasu rozpoznania skargi o uchylenie wyroku sądu polubownego byłoby niewystarczające, albowiem jak wynika z akt sprawy IX GC 524/15 tut. Sądu, Miasto Słupsk wniosło skargę dopiero w dniu 16 czerwca 2015 r. Zatem w ocenie Sądu trudno jest przewidzieć optymalny czas, w jakim nastąpi prawomocne rozpoznanie skargi. Nie bez znaczenia zdaniem Sądu jest treść art. 1217 k.p.c., zgodnie z którym w postępowaniu o uznanie albo stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego wydanego w Polsce

lub ugody zawartej przed sądem polubownym w Polsce sąd nie bada okoliczności, o których mowa w art. 1214 § 3 k.p.c., jeżeli skarga o uchylenie wyroku sądu polubownego została prawomocnie oddalona. Sąd bowiem w takim przypadku jest związany stwierdzeniem o dopuszczalności zapisu na sąd polubowny, a także faktem, że wyrok lub ugoda nie są sprzeczne z klauzulą porządku publicznego.

Zgodnie z art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c., sąd może zawiesić postępowanie z urzędu, jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku innego toczącego się postępowania cywilnego.

Zawieszając więc niniejsze postępowanie Sąd miał na uwadze, że pomiędzy tymi samymi stronami przed Sądem Okręgowym w Gdańsku w sprawie IX GC 524/14 toczy się sprawa o uchylenie przedmiotowego wyroku sądu polubownego, a rozstrzygnięcie niniejszej sprawy zależy od wyniku postępowania w/w sprawie, gdyż w przypadku uchylenia wyroku sądu polubownego nie będzie możliwe stwierdzenie jego wykonalności w niniejszym postępowaniu, zaś w przypadku oddalenia skargi Sąd będzie związany stwierdzeniem o dopuszczalności zapisu na sąd polubowny, a także faktem, że wyrok sądu polubownego nie jest sprzeczne z klauzulą porządku publicznego.

Mając na uwadze przedstawione wyżej okoliczności, Sąd na mocy przepisu art. 171 § 1 pkt. 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.

Za zgodność świadczy: